

मम व्रते हृदयं ते दधामि मम चित्तमनु चित्तं ते अस्तु ।

मम वाचमेकव्रतो जुषस्व बृहस्पतिष्ठा नि युनक्तु मक्ष्यम् ॥

- इति । मेखलामाबध्य दण्डं प्रदाय ब्रह्मचर्यमादिशेत् । ब्रह्मचार्यसि । अपो ऽशान । कर्म कुरु । दिवा मा स्वाप्सोः । आचार्याधीनो वेदमधीष्वेति । द्वादश वर्षाणि वेदब्रह्मचर्यम् ।
 5 ग्रहणात्तं वा । सायंप्रातर्भिक्षेत् । सायंप्रातः समिधमादध्यात् । अप्रत्याख्यापिनमग्रे भिक्षेत् । अप्रत्याख्यापिनीं वा । भवान्भिक्षां ददात्विति । अनुप्रवचनीयमिति वा । तदाचार्याय वेदयीत । तिष्ठेदहःशेषम् । अस्तमिते ब्रह्मौदनमनुप्रवचनीयं अपयित्वाचार्याय वेदयीत । आचार्यः समन्वारब्धे जुहुयात् । (RV. 1, 18, 6) सैदसस्पतिर्महुतमिति । सावित्र्या द्वितीयम् । यद्यत्किं चात ऊर्ध्वमनूक्तं स्यात् । ऋषिभ्यस्तृतीयम् । सौविष्टकृतं चतुर्थम् । ब्राह्म-
 10 णान्भोजयित्वा वेदसमाप्तिं वाचयीत । अत उर्ध्वमक्षारलवणाशी ब्रह्मचार्यधःशायी त्रिरात्रं द्वादशरात्रं संवत्सरं वा । चरितव्रताय मेधाजननं करोति । अनिन्दितायां दिश्येकमूलं पलाशं कुशस्तम्बं वा पलाशापचारे प्रदक्षिणमुदकुम्भेन त्रिः परिषिञ्चत्तं वाचयति । सुश्रवः सुश्रवा असि । यथा त्वं सुश्रवः सुश्रवा अस्येवं मां सुश्रवः सौश्रवसं कुरु । यथा त्वं देवानां यज्ञस्य निधिपो ऽस्येवमहं मनुष्याणां वेदस्य निधिपो भूयासमिति । एतेन वापनादि परि-
 15 दानात्तं व्रतादेशनं व्याख्यातम् । इत्यनुपेतपूर्वस्य । अथोपेतपूर्वस्य । कृताकृतं केशवपनं मेधाजननं च । अनिरुक्तं परिदानं कालश्च । तत्सवितुर्वृणीमह (RV. 5, 82, 1) इति सावित्रीम् ।

V. MAHĀBHĀRATA.

1. DAS BUCH PAUSHJA (1, 3).

सौतिरुवाच ।

- जनमेजयः पारिक्षितः सह धातृभिः कुरुक्षेत्रे दीर्घसत्त्वमुपास्ते स्म । तस्य धातरस्त्रयः ।
 20 श्रुतसेन उग्रसेनो भीमसेन इति । तेषु तत्सत्त्वमुपासीनेष्वागच्छत्सारमेयः । स जनमेजयस्य धातृभिरभिहृतो रोद्वयमाणो मातुः समीपमुपागच्छत् । तं माता रोद्वयमाणमुवाच । किं रोदिषि । केनास्यभिहृत इति । स एवमुक्त्वा मातरं प्रत्युवाच । जनमेजयस्य धातृभिरभिहृतो ऽस्मीति । तं माता प्रत्युवाच । व्यक्तं त्वया तत्रापराद्धं येनास्यभिहृत इति । स तां पुनरुवाच । नापराध्यामि किं चित् । नावेत्ते हवींषि । नावलिह इति । तच्छ्रुत्वा तस्य माता
 25 सरमा पुत्रदुःखार्ता तत्सत्त्वमुपागच्छत्यत्र सं जनमेजयः सह धातृभिर्दीर्घसत्त्वमुपास्ते । स तया क्रुद्धया तत्रोक्तः । अयं मे पुत्रो न किं चिदपराध्यति । नावेत्तते हवींषि । नावलेढि । किमर्थमभिहृत इति । न किं चिदुक्तवत्तस्ते । सा तानुवाच । यस्मादभिहृतो ऽनपकारी